

בן למשפחה שומרת מסורת, ומרובת ילדים, אשר בחלקם הגדול חתרו בכוחות עצמם להשכלה אמנות והתנועה.

מצד אחד חניך ישיבה, מלא וגדוש תורה, ספוג ערכי יחדות ודברי הנביאים

שגורים בפיו, מצד שני נסחף בזרם המהפכני, היהודי והכללי, מצא את עצמו לבסוף בתנועת השומר הצעיר בפולנייה. עבד בחוות חכסרה כשעקרון העבודה מקודש עליו ולבו דבק ברעיון הציוני-סוציאליסטי וכך הגיע ארצה. אבל אחרי כמה שנות שחית בתנועה השומרית, העיז למרוד ברכיו ומו-ריו ולראות נכחה, שלא זו הדרך, עבר לתנועת הקיבוץ המאוחד, שמלפני שלושים שנה ומאז הקיבוץ ביתו.

לא נהג להחבלט, לדרוש ולהתבטא בפומבי, אבל בנפשו, עולם ומלואו. למרות חולשתו חפזית היה ער למתרחש בבית ומחוצה לו, ובדיפדוף הדפ-ים שנשארו אחריה בסירה ובפרוזה, כאילו עוברים המאורעות וקמים לתה-יה. הנח זעקת הכאב על הסואה, ושמחה סוערת בקום המדינה-הדים לתקופת-תנו הסוערת רבת הסבל והחשגים הכבירים. סיר לקיבוץ ולעמל, לפרח ולעץ בצמיחתם לנוף הארץ ולמשפחה, שמצא בה את אסרו ומעל לכול עקב בעין אוהבת אחרי הילדים בגידולם, אשר נפשו נקשרה אליהם במיוחד.

הנח אנו חולכים לחדר-האכילה וזאב מקדים סלום לזקן ולצעיר

רק בחלקם עונים, אבל אל יאוס, אין סינוי במנהגו זה.

היה מאושר בכל מסיבה מוצלחת וביחוד במסיבת-סבת כיון סיום זה קדוש הוא לאדם למנוחה ולהתעלות הנפש.

היה איש חולה וחלש בגופו, אבל סבל בסקס, לא חסריד, בכל הויתו לא רצא בגלל מיחוסיו לפגר בחיים, אם זה הצגה, מסיבה, אסיפה מועצה או הרצאה, בכל אלו לא נפקד כמעט מקומו סל זאב.

צנוע היה בהליכותיו בלבושו שלא לפי רוח הזמן, את דירתו הצנועה ראה ככליל השלמות ועל זה גאותו והכרת התודה.

היה מאושר שהצליח ללמוד מקצוע ועד יומו האחרון עבד לפי יכולתו במ-סירות ודבקות ויחסי חברות עמוקים נחקשרו בינו לבין חובבדים אתו זה שנים רבות.

אני מודה לכל אלו שלא מנעו ממני עזרה וסעד בפנותי אליהם בשנים הא-חרונות בשביל זאב וחודה נוספת לחברים וידידים מקרוב ומרחוק, אשר שתפו עצמם באבלנו.